

Hvorfor er Skat så pedantiske?

Skrevet af Ditlev V. Petersen
Tirsdag, 01. januar 2019 18:46 -

Hvis man bare har en lønmodtagerindkomst og standardfradrag, så mærker man meget lidt til Skat. Men har man »underlige« indkomster eller ualmindelige fradrag, skal man være forberedt på at slås om hvert et lille beløb. Er man en »rigtig« kunstner, der kan trække oliefarven fra året efter, eller er man en »fusker«, der ikke kan overføre en tube oliefarve? En tube oliefarve kan faktisk holde længe, så tuben kan være købt, året før man får solgt sit maleri. Fradrag på faglitteratur eller vinduespyntning udløser kampe, der minder om Stalingradkedlen. Har man nu »misbrugt« udstyr ejet af arbejdsgiveren eller firmaet? Får man et tilskud som enlig, selv om en fremmed person har overnattet indtil flere dage på ens bopæl?

Der er to muligheder for, hvorfor Skat og andre offentlige myndigheder er så nidkære:

1) Ved at udvise omhu og nidkærhed kan man rædde onde mennesker fra overhovedet at tænke på at snyde i skat.

2) Ved at udvise unødigt pedanteri kan man indgive den brede naive befolkning det indtryk, at der er styr på tingene. At samfundet er retfærdigt.

Jeg tror ikke på den første mulighed. Skat har udviklet sig til et røgslør over systematisk og storslået kriminalitet. Store firmaer betaler den skat, de selv synes. Tilsyneladende er der flere transnationale firmaer, der i årevis har drevet virksomhed i Danmark uden at tjene en krone på det, udelukkende fordi de er så gode af sig. Og andre folk har hævet penge, faktisk milliarder af kroner, uden noget grundlag eller dokumentation. En svindel som burde være opdaget for lang tid siden ved en kontrol (det giver man så tyskerne skylden for, selv om det vist ikke er rimeligt).